

3 januari 1911

Från Gunnarskog.

— Guldbröllop firades annandag jul af smeden Anders Hult i Gräfs, Gunnarskog, och hans hustru Maria, den förra född 1835 och den senare 1837. På kvällen intågade i bröllopsgården, företrädda af musik, ett sex iotal lyckönskande från närliggande orter. Till brudparet överlämnades subskriberade minnesgåvor, hvarvid förekom tal, sång och musik i rik omväxling. Bland annat upplästes följande hyllning till det äldriga brudparet:

Vi samlade här idag att bröllop
fira, —

ej såsom vanligt att med blommor
sira

ett par, som ännar stifta hjonelsg
med sinnet fullt af ljus, sköna
drömmar

och ungdomslöd, som upp till kin-
der strömmar

vid tanken uppå skönhet och behag.

Nej, här står bruden prydd av sil-
verhären

och ser tillbaka på de flydde åren
förutan ånger och förutan sorg,
ty hennes bästa skatt är samvete-
friden,

som icke störas kan af självta tiden
och hennes blisklingsplats är hem-
mets borg.

Där har hon verkat såsom mor och
maka,

där har hon lärt att alstra och för-
saka,

som den blott kan, som en gång
blifvit mor.

Där har hon setat lugn vid egna
härdens
och brytt sig föga om den yttre
världen,
där har hon växt uti sin kärlek stor.

Där har hon fostrat döttrar, fostrat
söner.

som följs af hennes varma böner,
när de med egen kraft från hem-
met gätt.

Och hennes räd har följt dem ut i
världen
och som en fyrbåk varnat dem på
färdens
för farligt ref. Till säker hamn de
nått.

Till dig, du brudgum, vi vår förd-
nad ställa.

Haf tack för värfvet, som du väl
fyllt ut!

En blomma och till dig vi ønska
falla.

Göm den i minnet, och må den få
gälla.

som dessas vänners varmaste tribut!
Så hälsa vi idag er båda gamla!
Med glada sinnen vi oss här nu
samla.

Vår bjärtevarma hyllning emottag!
Föremå ej gården, fastän den är
ringa!

Med kärleksfulla hjärtan vi den
bringa
till er på femtiårig bröllopsdag.